

[Aage Fogh.]

gift på omsætningen af stærke drikke. Derimod vil jeg gerne ofre et par ord på afsnit IV B, restaurationsskatten. Denne restaurationsskat giver nu ca. 100 mill. kr., og disse 100 mill. kr. opkræves på mellem 4 000 og 5 000 restauranter, d. v. s. at toldvæsenet hver måned skal kontrollere regnskaberne for alle disse restauranter. I § 43 står der følgende:

„Den afgiftspligtige omsætning er den afgiftspligtige værdi af de afgiftspligtige varer, der udskænkes eller leveres i eller af den afgiftspligtige virksomhed. Varer, der udskænkes eller leveres uden modydelse, og varer, der forbruges af den afgiftspligtige, medregnes i omsætningen med den for varer af den pågældende art almindelige afgiftspligtige værdi.“

Og videre i § 45:

„Afgiften udgør 25 pct. af den afgiftspligtige omsætning.“

Det vil altså i praksis sige, at toldvæsenet må kontrollere omsætningen i ca. 4 500 restauranter og udskænkingssteder, og når man har gennemført denne kontrol, opkræver man ikke 25, men 33 pct., fordi restauratøren også betaler skat af skatten. Det er altså meget betydelige beløb, der opkræves, og det er givet, at kontrollen er ganske overordentlig svær. De, der følger med i dagbladene og læser det afsnit, der vedrører politiets virksomhed, vil hurtigt blive klar over, at vi med denne lovgivning er kommet ind på et område, hvor det i og for sig ikke er helt forsvarligt for folketinget at færdes; for at gennemføre en lov, som der er så mange penge i som i denne, og som er så vanskelig at kontrollere, er en ret farlig affære efter mit skøn, og det viser praksis også.

Jeg vil derfor gerne benytte lejligheden til først og fremmest på egne vegne at rette det spørgsmål til den højtærede finansminister, om ikke tiden er inde til, nu da vi er ved at foretage en hovedrengøring på dette område, også at prøve på at lægge denne skat ned til kilden. I praksis kan det ganske let gøres; både for vin og øl opkræves der skat i et led tidligere, før det kommer på restauranten. Der vil ikke være noget som helst i vejen for, at man også lægger restaurationsskatten over i dette led. Man vil da befri toldvæsenet for kontrol med 4 500

restauranter, man vil befri politiet for et ganske overordentlig stort arbejde, og man vil spare befolkningen for de ca. 15 mill. kr., som det koster at få skatten opkrævet. Alt dette ville, synes jeg, være ting, der taler til fordel for, at man gik til denne lettelse.

Men dertil kommer, at den store restaurationsafgift har andre, måske mere indirekte skavanker. Der er for mig ikke spor af tvivl om, at den store restaurationsafgift medfører smugdrikkeri i meget væsentlig udstrækning. Jeg husker fra de foregående møder, vi har haft i de udvalg, der har været nedsat angående restaurationsafgiften, alle de oplysninger, vi har modtaget fra restauratører og hotelværtter udover landet, der fortæller om, hvad de finder af tomme flasker på deres hotelværelser, spiritus, der er nydt af gæsterne, som, når de køber den hjemme, får den billigere, end når de køber den på restaurant. Og jeg ved udmærket besked med, at når der festes på landet, er det meget almindeligt, at man dagen efter finder bunker af tømte flasker, for det er billigere at tage flaskerne med end at købe på restaurant. Men jeg ved også, at smugdrikkeri er den værste form for drikkeri, der findes. Jeg er ikke tilhænger af drikkeri, men jeg er i al almindelighed tilhænger af, at det drikkeri, der foregår udenfor hjemmet, bør foregå under offentlig kontrol, og jeg tror, der vil være meget, meget vundet ved også i dag at gå til en omlægning af skatten her. Det kan gøres uden at give toldvæsenet yderligere arbejde; man kan tværtimod lette arbejdet ganske overordentligt. Selvfølgelig, det skal ikke være nogen hemmelighed, hvis finansministeren vil have sine penge, hvis han vil have de 100 mill. kr., fordi han ikke kan undvære dem — og jeg er heller ikke tilhænger af, at man skal spare på spiritusens område i øjeblikket — så må man finde dem, også når man lægger skatten ved kilden, og det vil sige, at så bliver den bajer, man køber i husholdningen, lidt dyrere; men jeg synes alligevel, det vil være en fornuftig foranstaltning at overveje, og jeg vil henstille til den højtærede minister, at vi i det udvalg, der bliver nedsat, tager dette problem op til en grundig belysning, og jeg håber, at resultatet vil blive, at vi kan